

Mətn və onun ötürdüyü informasiya insan düşüncələrini, davranışlarına və idarəetmə qabiliyyətini birbaşa təsir etmiş olur. Mətn - yaddaş, qavrama, müşahidə və nəticə çıxarma baxımından çox önəmlidir. Poeziyada yaddaş, qavrama, müşahidə kimi meyarlar həm alt, həm də üst düşüncə səviyyəsinə görə döyişir. Hegel poetik düşüncə tərzini ildirim vuran ağaca bənzədir. Burada ağacın keçirmiş olduğu sarsıntı insanın poetikası ilə müqayisə olunur. Yəni şeir insanın ildirim vurmuş halından sonrakı mərhələsidir.

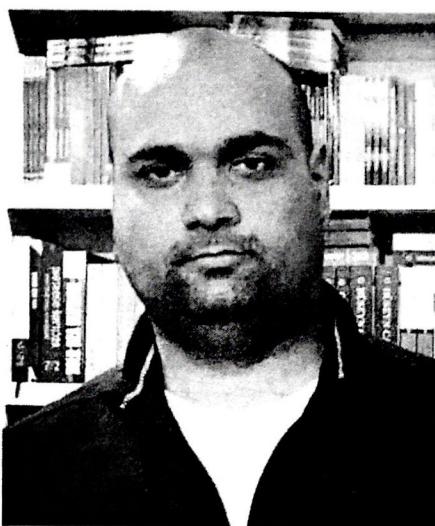
Müasir Azərbaycan poeziyasında Elçin İsgəndərzadənin yaradıcılığı öz spesifikasi, bütövlüyü və pəfəsindən, standart tərzdən uzaq əlamətləri ilə seçilir. Şeirin müasir ölçüləri və mexanizmləri texnologiya, informasiya və qloballaşan dünya ilə ayaqlaşmalıdır. Yəni bu gün əgor texnika, geyim, möşət cihazları necə gündəlik tələbata uyğunlaşdırılarsa,

Sonra - Kim? Bu kimi suallar şairin oxuculara üvanlanan ritorik sualları...

Dekartın "düşünürəmə, varam" fəlsəfi yanaşması Elçin İsgəndərzadənin poetik alovində bu cür nümayiş olunur: "düşünmək, həm də ölümə qarşı çıxməqdır...". Düşünmək, həm də ölümü qobul etməməkdir. Beləcə, şair düşüncənin özünəməxsus fəlsəfi mahiyyətini axtarmağa çalışır. Axtarışları onu bu şeiri yazımağa vadar edir:

*Göyüm göyündən keçmirsə,
külmə külündən keçmirsə,
bütün yollar sənین yolundan keçmirsə...
keçmirsə, sevgi deyil.*

"Sevgi" adlı şeirdə bədii toyinlər, toşbehələr və tozadalar oxucunu düşünməyə sövq edir. "Göy" burada mövcudat, kainat, materialya, ilkin başlangıç. Yaradılış anlamında qo-

Tural CƏFƏRLİ

meyil etmirə, yolun başlangıcını ifadə edə bilmir, yəni "sevgi"nin alılıyini qavraya bil-mir...

Elçin İsgəndərzadənin yaradıcılığında diqqəti çökən möqamlardan biri də "mən" konsepsiyasıdır. İn və Yan fəlsəfəsində əsas tezis olan insan fenomeni bütün dövrlərin ic-timai sferalarında böyük maraq kəsb edib.

Bu, Şorq fəlsəfəsində də özünü bürüzo veren əsas faktorlardan biridir. Təsəvvüf fəlsəfəsində "mən"in əsasını təşkil edən nəfsin tam silinməsi deyil, bilinməsi və nəfsin cəlovlanması təlqin edilir. Məhz sosial mənada nəfsin ölümü qəbul edilməzdür. Bunu təsəvvüf fəlsəfəsini sistemləşdirən və həyatlarında tətbiq edən İbn Orabi, Sadreddin Konovi, Cəlaləddin Rumi və digər böyük sufişlərin həyatlarında müşahidə etmək mümkündür. Təsəvvüfdəki "xəlvət dər oncumon" (cəmiyyət içərisində Haqqı unutmama) möshümü birbaşa cəmiyyət fenomeninin qəbuludur. Məhz bu düşüncə "Quran"da Nur surəsinin 37-ci ayosuna istinad edilərək şor və tafsir olunur: "Elələri var ki, onlar üçün no ticarət, no də alış-veriş Allahi zikr etmələrinə, xatirələmələrinə maneq yaratır".

*Ən yaxından keçir hər şey,
gözəl günlərin də,
xoşbəxtliyin də.
Sevincin dodağından güllüş kimi
qaçır harasa,
bir uşağın əlindən qopub
göyə uçan üfürçək kimi...*

Elçin İsgəndərzadə sözün içinde söz ax-taran, sözün içinde iton düşüncələrini tapma-ğə çalısan şairlərdəndir. Niderland filosofu Spinozanın təbiət fəlsəfəsindəki "insan psixikası" kimi Elçin İsgəndərzadənin də şeirlə-rindəki insan psixikası mürokkəb axtarışlarından otrəfi seyr edir, araşdırır, yenilikləri qəbul etməyə hazırlaşır... Bu da oxucuların həm monovî ağırlarını azaldır, həm də yeni fikir dünyalarını kəşf etməyə kömək etmiş olur...

*Ən yaxından keçir bədbəxtlik də,
ha özünü görməzləyə qoyursan,
boynuna sarılıb sənə qışılır...
Kədər də onur kimi,
uzaqdan üstünə yüyürür,
ayrılıq da onun kimi
qollarının arasına sığınır.*

Elçin İsgəndərzadə şeirlərində tale və həyat sözlərini sintez edərək, insanın yeni yaşam modelini təqdim etməyə çalışır. Bu yaşam modeli həm təzadlı təsvirlərə əks olunur, həm də qarışq hissələrin çülgalaşma-sı nəticəsində anlaşılmaz izahlara yol açır...

Söz içində olan sözər

poeziya da, ümumən odəbiyyat da bu prosesə qoşulmalıdır.

Elçin İsgəndərzadə öz müşahidə və yazı üslubu ilə diqqət çəkməyi bacarıır. İfadələr dolğundur, sadədir, təsvirləri rongli və canlıdır. Aşağıdakı şeirdən bir nümunəyə baxaq:

*Xatirələrin içində ölü adam...
Bir ol qapayırlar gözlərini.
O əli tutub saxlamaq istəyirsən,
istəyirsən ki,
açıq qalsın gözərin ölümdən sonra da.
Amma gücün çatmur,
gözərin qapanır.*

"Xatirələr içində ölü adam...". Xatirələr insan həyatının keçmişə bağlı sistem halında formalasən ömrə kadrlarıdır. Bu kadrları istənilən vaxt geri qaytarıb baxmaq, tohlil etmək, yaddaş vermek, yaxud yaddaşdan silməyə çalışmaq istəyirik. Elçin İsgəndərzadə xatirələrin içində ölon arzularını, ümidi lərini diri saxlamağa çalışır. O, arzularını, ümidi lərini xatirələrin caynağından sağ çıxarmaq üçün özünü qurban verir... "Bir ol qapayırlar gözlərini". Burada Füzulinin bir qozəli yada düşür. "Olur qoddim düta eşqin yolunda hər bəla görçək". Ol-bəla anlamında işlənə bilər. Bəla isə Füzulinin töbürincə desək nemətdir. Gözər günah və savab əməllərin şahididir. Ol Tanrı İlahi qüvvə kimi düşünülo bilər. İnsanın gözərini (bəsirot gözünü də) İlahi bağlayıb aça bilər...

Elçin İsgəndərzadə yaradıcılığına nozor salıqda psixoloji və sosioloji təzadaların, polemikaların - tale, qismət, alın yazısı kimi anlayışlarla fokuslandığını görmək mümkündür:

*Və sən xatirələrə gömürlər,
bilmirlər ki,
san çıxdan gömülüdüyü yerdəsən.
Amma onda gözərin açıq baxırdın
bütün ayrılıqlara,
bütün gedisişlərə,
indi gözərin qapalı baxacaqsan sonraya...
Sonraya baxmaq vərmi qədərdə,
sonra nə var qədərimizdə, -
xatirələr varmı?..*

Ayrılıq, hosrot, tərk olunma... Bu üç ifadə fəlsəfi aspektlərə şairin şeirlərində tez-tez rast golinən nosnolordur. "İndi gözəri qapalı baxacaqsan sonraya...". Sonra - zamanın nəmələm gedisişdə yaşanan həyat elementlərini işaro edir. Sonra - no vaxt? Sonra - Hərda?

bul oluna bilər. Yollar yaşam, yaştı və mövəcədət anlamında əsas ortaq nöqtə hesab olunur. "Sevgi" on sədo anlamda ruhla bağlı olduğu kimi, yol da sevginin hərokət, var olma qaynağıdır...

Antik yunan fəlsəfəsində insan öz töbütino uyğun şəkildə yaxşılığı doğru can atan varlıq olaraq qəbul edilir. Bu fəlsəfənin monboyindo insanın qüsurlu, yəni kamil olmaması ilə bağlı varlıq düşüncəsi dayanır. Sokrat, Platon və Aristotel kimi antik filosoflar insanın özünü müyyən etik prinsiplər vasitəsilə kamil şəxsiyyət kimi formalaşdırıb biləcəyini vurğulayırlar. Elçin İsgəndərzadə şeirlərində estetik zövq və etik qaydaların insanın kamillik dünyasına bir pəncərə açdığını göstərir. Bu estetika və etika "sevgi"dən keçir, ancaq hər zaman yox... Ona görə də şair ayrılığı labüb hesab edir, onu zərurət bilir, osla təsədүf bilmir...

*Sevgi söz yarasıdı,
göz yarasıdı.
Sevgi ürəkdə köz yarasıdı,
buludu yandırır,
göyü yandırır.
On isti yağışlar sevgili buludlardan yağır,
sevgili göylərdən gəlir.*

Mişəl Fukoya görə insan töbütəti sevgini anlamır, ancaq onu tanır, dərk etmir, ancaq onu həzm edir... Bu o anlaşımdadır ki, insan bir ömür boyu kamilləşməyə, müdrikəşməyə